

Szentesi Zöldi László: T?mondatok

2020 szeptember 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nézegetem az aláírók és szimpatizánsok hosszú sorát, és cseppet sem csodálkozom.

A Színház-és Filmm?vészeti Egyetem (SZFE) gerjesztett kálváriájáról az embernek t?mondatok jutnak eszébe. Rövid, vel?s igazságmorzsák, amelyekr?l persze mindenki pontosan tudja, hogy igazak, de olykor megspóroljuk számbavételüket.

A t?mondatok nagyjából így festenek.

A diák még nem m?vész. Senkit nem rúgtak ki, az oktatók sorra felmondanak. Egyetlen állami tanintézet sem teljesen szuverén a saját ügyeiben. Az irányított rend ezerszer jobb, mint a tudatlanok anarchiája. Nincs k?be vésve, hogy az SZFE a hazai színiképzés egyetlen hiteles intézménye. Nem igaz, hogy a politika a baloldali kormányok idején távol tartotta magát a színm?vészetit?l. Nem igaz, hogy ott valamilyen páratlanul értékes szakmai képzés folyik. Nem igaz, hogy az eltávozott tanárok pótolhatatlanok. Nem igaz, hogy kötelez? színésznek, rendez?nek szeg?dni, ha cserébe ellopják az ember lelkét.

Hosszasan sorolhatnánk tovább a t?mondatainkat, de inkább elmélkedjünk egy kicsit *Vidnyánszky Attila* egyik gondolatáról. Amely szerint ez az egész hercehurca már réges-régen nem a színm?vészetir?l szól. Teljesen egyetérthetünk a kuratóriumi elnökkel. Idézzük csak fel *Gyurcsány* fenyegetését, miszerint Vidnyánszky földönfutóként végzi, ha ?k hatalomra kerülnek – ilyesmit Flúgos Feri csak akkor mond, ha politikai motivációi vannak. Az sem véletlen, hogy a papíron szakmai demonstrációhoz rögvest ellenzéki vezet?k, politikusok, pártaktivisták csatlakoztak. Ehhez a sajátos népfronthoz az SZFE sok oktatója, diákja partnerül szeg?dött. Szinte éreztük a tarkónkon a lihegésüket, ahogyan nagy er?feszítéssel a teljes politikumra rá akarták tolni a saját emberi és a szakmai sértettségüket. Az apró ellentmondás, miszerint az SZFE mindig is teljesen politikamentes volt, most pedig politikai jelszavakkal, politikusok kezét fogva támadnak, nem zavarja ?ket.

Nézegetem az aláírók és szimpatizánsok hosszú sorát, és cseppet sem csodálkozom. Ha leülök a balhé els? napján, rágom egy percig a ceruzámat, nagyjából összeírtam volna ugyanezt a szimpatizánsi kört. Meglepetés volna, hogy az *Alföldit* körbenyaldosó osztrák, német színiszervezetek úgy foglaltak állást, ahogy? Hogy olyan figurák tiltakoznak, mint a vértehetségtelen, betegesen önimádó román–magyar *Gáspárik Attila* Marosvásárhelyr?l? Hogy az alternatív-anarcho-csatornista „színházak” is felszínre merészkedtek, és bár roppant függetlenek, menetrendszer?en betagozódnak csordatársaik mellé az els? füttyszóra?

Ugyan. Ezek az emberek, ezek a szervezetek a kultúra vámszed?i, semmi több. Egyáltalán nem fontos, mit mondanak, mit ordítanak, mire bujtogatnak. Az SZFE-hisztéria mellett kiálló m?vészek, színészek, rendez?k, könyvtárosok, politológusok, költ?k és mindenféle csodabogarak szokás szerint nulla felel?sséggel, de izmusaiktól teljességgel átitatva zajonganak. Ennyit tudnak, ennyit érnek. És tényleg nem számít, mit mondanak, mert szerencsére az ország többségét egyáltalán nem érdekli, hogy aktuális törzsi meccseikben éppen hogy állnak. És nem azért, mert az ország többsége bunkó, hanem azért, mert a m?vészetr?l más elképzelései vannak, mint a tizenötmillióból hetvenezer embert megmozgató *Pintér Bélának* meg a már elmenekült, de valamiért mégis itthon tartózkodó *Schilling Árpádnak*. Sehol nincs el?írva, hogy ezeket az embereket zokszó nélkül el kellene ismernie mindannyiunknak. Az elemi újságírói és emberi szabadságot védem, amikor leírom, mert leírhatom: kóklernek tartom ?ket, kiráz a hideg attól, amit csinálnak, nevetséges magamutogatásnak és vérbeli pojácaságnak tartom színházi játékaik zömét.

Sajnálom. A létez? szocializmusban n?ttem fel, egy életre elegem lett a rám tukmált kötelez?kb?l. Hadd döntsem el én magam, hogy kit olvasok, melyik színházba járok, kit tartok figyelemre méltó m?vésznek, és kit nem. Ugyanezt az önálló gondolkodást javaslom a túloldalon ajvékolóknak, azzal a megjegyzéssel, hogy ne er?szakoljanak rá ízlésdiktátumokat senkire. Nem udvariasságból, hanem jól felfogott érdekb?l. Ha ugyanis nem t?nt volna fel, minden apró és jelent?sebb térvesztésüket a magyar kultúrában (mely reményeim szerint folytatódik) er?szakosságuknak, kizárólagosságra törekvésüknek köszönhetik.

Megvan a rugóhatás, ugye? Az emberi természet olyan, mint a rugó: minél jobban összeszorítod, annál nagyobbat pattan a végén. Nem, a kulturális diktatúra sem mentes a rugóhatástól, a normalitás egy id? után visszaveszi elvesztett területeit. Ennek a meccsnek is ez lesz a vége, a hülyeség, a perverzitás, a beteg gondolatok csak ideig-óráig kerekednek felül, a végén minden szépen visszafordul önmagába, a romokon új min?ség emelkedik majd. A lázas forradalom újra és újra elbukik, az emberek pedig továbbra is a szépet, a tanulságost, a lélekemel?t keresik a m?vészetben, mert erre vágynak, nem Schilling Árpád meredez? pöcsére.

Tisztelettel gondolva minden m?vész barátomra, csendben azért azt is jegyezzük meg, hogy egy színész, zenész, képz?m?vész semmit sem fog fel jobban, teljesebben a politikából, mint egy szobafest?. A m?vészek a saját m?vészetükben különlegesek, a mindennapokban nem. Ugyanolyan hülyeségeket vagy éppen eredeti gondolatokat közölnek, mint bárki más. Következésképpen felesleges és haszontalan kéretlenül adott tanácsaikat megfogadni – annál is inkább, mert a politikához teljesen nyilvánvalóan más képességekre, indíttatásra van szükség, mint amelyekb?l nekik b?séggel juttatott a Gondviselés.

Ez a gondolatmenet azonban messzire vezetne, elégedjünk meg mai utolsó t?mondatunkkal.

A végén mindig kisüt a nap.
Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló